

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1854-08-24)

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1854-08-24)", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 284. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-L0029225780000058.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Heiberg, Johan Ludvig, *Fra det Heibergske Hjem,*

Her, kjære Hanne, har Du Billedet af det Sted, som Du stedse seer, naar Du bisser eller kører fra Prøve. I Hamborg, hvor Du er paa Grændsen af Dit Fædreland, skal Dette være den første Erindring derfra.

Jeg skriver idag ganske kort, kun for at Du skal forefinde Brev ved Din Ankomst til Hamborg, og vide, at Alt er her ved det Gamle, og at vi Alle — Tjenestefolkene iberegnete, nu længes efter Din Ankomst. Jeg selv længes nu mere efter at see Dig, end før, maaskee fordi jeg nu veed Dig saa nær. Jeg har den hele Dag havt saa mange Forretninger, at jeg ikke har kunnet komme til at skrive, og da Brevet skal bort iaften med Landposten, for at kunne være i Hamborg lidt inden Du selv kommer der, maa Du tage tiltakke med dette Par Ord i al Hast. Men jeg haaber at faae skrevet et lille Brev endnu, som kan afgaae imorgen Aften, ligeledes over Land, og være min sidste Hilsen inden Din Hjemkomst.

Drag da ikke af min Taushed den Slutning, at Dit Brev af 16. August, som jeg fik for et Par Dage siden, ikke skulde have glædet mig inderligt, især fordi mit forrige har glædets. 285 Dig. Men jeg maa iaften indskrænke mig til det Nødven—digste.

Ogsaa jeg har holdt Ankomstdagen hemmelig, men har sagt, at det blev enten Løverdags den 2den eller Søndag den 3 die Septbr.; men da »Recensenten og Dyret« staar til denne sidste Dag, og man deraf kan see, at Anton, og altsaa ogsaa Du, maa være her til den Tid, har jeg opdigtet den Løgn, at Anton har erklæret, at selv om han ankom om Søndagen, kunde han spille om Aftenen. Tjenestefolkene har jeg heller ikke sagt Sandheden, og siger den ikke før i det Yderste. Det behøves heller ikke, thi Alt kommer rigeligt i Orden inden Din Hjemkomst. Værelserne, Gangen, Kjøkkenet, Alt er ble—vet meget forskjønned ved Opmalning af de slidte Steder, og af Malerlugten vil der neppe være Spor, naar Du kommer. Min Moder skal heller ikke vide Sandheden før i det sidste Øieblik. Jeg mødte igaar Jane Pætges, som sagde, at hun var vis paa, at Anton kom tidligere end han sagde, thi saaledes pleiede han altid at gjøre, for at overraske hende. Jeg gjorde hvad jeg kunde for at betage hende den Tro.

Fru Martensen fik i Mandags Morges en Datter, men hen—des Tilstand var i Tirsdags Eftermiddags, og allerede tid—ligere, saa betænkelig, at der neppe var Haab om hendes Liv. 1) Men efter Tirsdag har hendes Tilstand betydelig forbedret sig, saa at man nu tør haabe det Bedste, saafremt der blot ikke kommer et Tilbagefald. Det er Krampe, som i en vold—som Grad omtrent hver halve Time overfalder hende. Men i to Dage og Nætter er den nu standset. I Tirsdags, da jeg hørte den slemme Efterretning, gik jeg til Martensen, som tog imod mig med de Ord: Ja, nu kommer De til mig paa samme Maade, som jeg kom til Dem for halvanden Aar siden. 2) Jeg sagde, at saa turde vi vel haabe, at Ligheden vilde blive com—plet, og Udgangen blive heldig, ligesom den Gang. Og dette synes idetmindste hidtil at ville gaae i Opfyldelse.

Etatsraad Dahl besøgte mig i Søndags. Det er jo en megets. 286 net Mand. Paa samme Tid kom ogsaa Billebrahe og hans Uadskillelige, Student Petersen. 1) Fra alle Tre skal jeg hilse Dig meget.

Og nu Farvel! Jeg er nødt til at slutte, men haaber, som sagt, at kunne skrive noget udførligere imorgen.

Din hengivne
J. L. Heiberg.

Bang er i Bedring.